

Η μοιραία απόκλισις κάποιων πολιτικών

ΒΛΕΠΟΝ την άσχημον εξέλιξιν των πολιτικών πραγμάτων εις Κύπρον με την Τουρκίαν να θέτη θέμα «δύο κρατών», ο γράφων την 13ην Δεκεμβρίου, 2020, παρέθεσεν αποσπάσματα άρθρου του, το οποίον εδημοσιεύθη εις την ΑΛΗΘΕΙΑ προ 16 ετών, ήτοι την 14/11/2004, υπό τον τίτλον «Ο μελλοντικός κίνδυνος διά την Κύπρον» λόγω της νέας τότε, μετά το Δημοψήφισμα, ακολουθηθείσης πολιτικής υπό της τότε κυβερνήσεως. Την θέσιν αυτήν υποστηρίζουσι από τινων ετών δυστυχώς ωρισμένοι Κύπριοι πολιτικοί.

Του
ΛΑΜΠΗ
Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ

ΣΗΜΕΡΟΝ παραθέτω κατωτέρω αποσπάσματα εξ ενός άλλου άρθρου του γράφοντος εις την ΑΛΗΘΕΙΑ, αυτό προ 14 ετών, ήτοι ημερομηνίας 13/06/2006, επί της έκτοτε συνεχιζόμενης πολιτικής απόψεως, της λύσεως του κυπριακού εκτός του πλαισίου της Διζωνικής Δικαιοδικής Ομοσπονδίας. Έγραφε τότε:

«**ΤΟΥΣ** τελευταίους καιρούς ακούομεν πολύ συχνά να εκφράζονται εκ μέρους Κυπρίων απόψεις, αι οποίαι, ως πιστεύουσι, δύνανται να αποτελέσωσι βάσιν λύσεως του προβλήματός μας παρακάμπτοντες εν πολλοίς το υπό των Ηνωμένων Εθνών προταθέν σχέδιον της Διζωνικής Δικαιοδικής Ομοσπονδίας.

ΟΜΩΣ εις μίαν τοιαύτην εξέλιξιν της δημιουργίας «δύο κρατών» εις Κύπρον, ήτοι διά της διχοτομήσεως (Taksim) της Κύπρου, το κατεχόμενον τουρκικόν τμήμα της Νήσου θα αφεθή ελεύθερον και ανεξέλεγκτον λόγω του προτεινομένου επισήμου χωρισμού της εις δύο ανεξαρτήτους οντότητας - κράτη, τα οποία δυστυχώς κάποιοι εξ ημών οραματίζονται. Εν τοιαύτη περιπτώσει όμως το κατεχόμενον τμήμα θα αποκτήσῃ την ιδιότητά του ανεξάρτητον υπόστασιν, ανάπτυξιν και δυναμικήν, οπότε θα πδύνατο κάλλιστα εις μίαν κατάλληλον μελλοντικήν περίστασιν και χρόνον και εκμεταλλευόμενον διευθύνει συγκυρίας και τη υποδείξει, ή εάν θέλωμεν τη επιβολήν επ' αυτού της θέλησής της «μπιρό» του μεγάλης Τουρκίας των 70.000.000, να κηρύξη διά της Βουλής του την οικειοθελή ένωσιν, προσάρτησιν και προσχώρησιν του εις την Τουρκίαν, οπότε θα ευρεθῇ η Τουρκία αυτομάτως να κατέχη επισήμως πλέον του 1/3 του κυπριακού εδάφους της Νήσου και έχουσα άμεσα σύνορα με την Κυπριακήν Δημοκρατίαν.

ΕΙΣ μίαν τοιαύτην περίπτωσιν, και εδώ έγκειται ο μέγιστος κίνδυνος, ουδείς Ευρωπαϊκός ή Διεθνής Οργανισμός ή μεμονομένη χώρα θα πδύνατο να θεωρήσῃ τούτο ως οισαδήποτε μορφής επέμβασιν εις μίαν «ξένην» χώραν, διότι απλούστατα ουδείς θα ήτο διατεθειμένος να αντιταχῇ εις την ένωσιν δύο ανεξαρτήτων, ομογλώσσων και ομοθρήσκων τουρκικών λαών. Ούτε και ημεῖς ως Κυπριακή Δημοκρατία θα δυνηθώμεν, πιστεύω, να επέμβωμεν δυναμικώς, δηλ. στρατιωτικώς, διά να αναστείλωμεν και ανατρέψωμεν αυτήν την δυσμενή διά την Κύπρον εξέλιξιν, ούτε, πιστεύω, και η Ελλάς θα θελήσῃ να εμπλακῇ εις στρατιωτικήν αναμέτρησιν με την Τουρκίαν επ' ενός τοιούτου θέματος,

πολύ περισσότερον που την αρχικήν διαμελιστικήν διαφοροποίησιν της Κύπρου δυστυχώς θα ήμεθα ημεῖς, η ελληνοκυπριακή πλευρά, που την εζητήσαμεν εγκαταλείψαντες την λύσιν των Ηνωμένων Εθνών, δηλ. την της Διζωνικής, Δικαιοδικής Ομοσπονδίας.

ΘΑ έπρεπε λοιπόν, είμαι της γνώμης, να θεωρώμεν εαυτούς πολύ τυχερούς, που και η ευρωπαϊκή και παγκόσμιος κοινωνία εδέχθη και ενέκρινε διά την Κύπρον ως μόνον δυνατόν και βιώσιμον πολίτευμα μετά τα τετελεσμένα της τουρκικής εισβολής, ότι δηλ. το μόνον πολίτευμα που υπάρχει πλέον διά την Κύπρον υπό τας νέας καταστάσεις και το οποίον θα διετῇρει την ανεξαρτησίαν της Νήσου, είναι το πολίτευμα της Διζωνικής, Δικαιοδικής Ομοσπονδίας και με όρους οι οποίοι θα απέκλειον οιαδήποτε μελλοντικήν αλλοίωσιν και διάσπασιν των μερών ταύτης.

ΠΙΣΤΕΥΩ ότι τούτο ήτο μία πολύ μεγάλη επιτυχία και μέγιστον επίτευγμα των προτέρων κυβερνήσεων ως και της ελληνικής και κυ-

αθελήτως πίπτομεν εντός αυτών και μάλιστα τας προωθούμεν προς εφαρμογήν των;»

Το συνεχιζόμενον μοιραϊόν λάθος κάποιων Ελληνοκυπρίων

ΑΣ ΡΙΨΩΜΕΝ τώρα από του σημείου που έχομεν φθάσει σήμερον και πάλιν εν βλέμμα εις το προσεχές μέλλον μας, διά να αντιληφθώμεν ευκρινέστερον το μοιραϊόν λάθος, το οποίον διαπράττεται εκ της πολιτικής θέσεως κάποιων διά λύσιν «δύο κρατών» και όχι της Διζωνικής, Δικαιοδικής Ομοσπονδίας. Το λάθος έγκειται εις το εξής: Το ότι πιστεύουσιν οι υποστηρίζοντες τα δύο κράτη, ότι με το να υπάρξωσι δύο ξεχωριστά κράτη εις Κύπρον, δηλ. «ημεῖς απ' εδώ και εκείνοι απ' εκεί», ήτοι δικοτόμισιν (Taksim), ότι τα κακά μας θα τελειώσωσιν εδώ και έτσι θα λυθῇ το πρόβλημα της Κύπρου! Την θεωρώ πολύ απλουστευμένην αλλά και επικίνδυνον την θέσιν αυτήν. Διότι λαμβάνεται ως δεδομένον ότι έχομεν να κάνωμεν με εν αξιόπιστον και αξιοπρεπές ευρωπαϊκόν κράτος και ένα σοβαρόν γείτονα, όστις σέβεται τας Συμφωνίας του! Ότι δηλ. η Τουρκία

και υπογραφῇ των ούτε και τας υποχρεώσεις των, τας οποίας υπογράφουσι. Γνωρίζομεν επίσης πολύ καλώς ότι η Τουρκία προχωρεῖ πλέον αποκρούωντας και ραγδαίως, όπως εδραιώσῃ πλήρως την κατοχήν και προσάρτησιν του βορείου τμήματος της Κύπρου. Είναι δε πλῆος φαινόμα, ότι ο απώτερος σκοπός της, ευκαιρίας δοθείσης, και δι' αυτό να μη της δίδωμεν ημεῖς τας ευκαιρίας, είναι η προσάρτησις και ημῶν, των Ελληνοκυπρίων της ελευθέρας Κύπρου υπό την κατοχήν και το άρμα της. Ο μελλοντικός κίνδυνος είναι μέγιστος! Δι' αυτό είναι αναμενόμενον και να μὴν αυταπατώμεθα, ότι εις τα λεγόμενα «σύνορα», που θα έχωσι τα «δύο κράτη» εις Κύπρον, αυτά δεν θα είναι καθόλου ήσυχα σύνορα. Αὐτή θα δημιουργῇ διαρκώς επεισόδια, ενώπιους αψιμαχίας και προστριβῆς εις τα «σύνορα» των δύο κρατών, εάν, ο μὴ γένοιτο, ήθελεν επιβληθῇ η προτεινομένη σήμερον ανερευθιάσως θέσις των Ερντογάν/Τσαβούσογλου και του εδῶ πράκτορός των Τατάρ περί δύο κρατῶν.

ΠΡΕΠΕΙ να αναμένωμεν ότι τα μικροπροβλήματα εις τα «σύνορα», τα οποία

ενεργείας της, ουδείς δυνατός έρχεται προς βοήθειαν του πλιττομένου αδυνατοτέρου, πλην της λεκτικής υπερασπίσεως τούτου!

ΕΙΣ την Τουρκίαν με τας απειριθίμους παραβιάσεις του Διεθνούς Δικαίου και των συμφωνιών που υπογράφει, ουδείς σώφρων πολιτικός και πολίτης δύναται να της έχῃ εμπιστοσύνην, ότι αὐτή θα τας τηρή. Και αὐτήν ακόμη την Διζωνικήν, Δικαιοδικήν Ομοσπονδίαν, την οποίαν απεδέχθη ο σκληροτράχηλος και άκαμπτος Τουρκοκύπριος ικανός πολιτικός εν Κύπρω, ο Ραούφ Ντενκτάς, υπογράφας μάλιστα την συμφωνίαν της Διζωνικής Δικαιοδικής Ομοσπονδίας δύο φορές, και επί προέδρου Σπύρου Κυπριανού, έρχεται σήμερον ανερευθιάσως να την καταστρατηγήσῃ και να ζητή η Τουρκία, διά του εν Κύπρω πράκτορος ηγετίσκου της Τατάρ, δύο κράτη, δηλ. δικοτόμισιν, διά τους επακριβώς εξηγηθέντας ήδη λόγους.

ΟΜΩΣ είναι εκπληκτικόν να υπάρξωσι Κύπριοι πολιτικοί και άλλοι, που να μὴν είναι εις θέσιν να διαβλέψωσι τους ανωτέρω επικρεμαμένους επί των κεφαλῶν μας θανασίμους κινδύνους και εξελίξεις, τόσοι διά τους Έλληνες της Κύπρου όσον και διά τους **γνησίους Τουρκοκυπρίους** της Νήσου. Δεν βλέπουν τί γίνεται καθημερινώς τα τελευταία έτη εις τον εναέριον και θαλάσσιον χώρον της Ελλάδος και τας επακολουθούσας Ελληνικάς ανακαταστάσεις των τουρκικών αεροπλάνων και πλοίων υπό της θρυλικῆς αεροπορίας της Ελλάδος και του ενδόξου ελληνικού πολεμικού ναυτικού; Δεν επληροφορήθησαν οι πολιτικοί αυτοί την εις ξηράν απόπειραν των Τούρκων να παραβιάσωσι και αυτά τα υφιστάμενα σύνορα διά Διεθνούς Συμφωνίας και Συνθήκης εις τον Έβρον, ευτυχώς όμως η Ελληνική γενναϊότης απέτρεψε τούτο, δίδουσα ισχυρόν μάθημα εις τους επιδρομείς. Εις ποία πελάγη αμεριμνησίας πλέουσι τινές των ιδίων μας πολιτικών.

ΕΚ των ανωτέρω συνάγεται ότι η μόνη λύσις διά μίαν ανεξάρτητον Κύπρον είναι η σθεναρά εμμονή μας εις την ανεξάρτητον διεθνή οντότητα της νήσου Κύπρου, ήτις και μας προσεφέρθη επανειλημμένως υπό των Ηνωμένων Εθνών, ήτοι της Διζωνικής, Δικαιοδικής Ομοσπονδίας. Εις αὐτήν πρέπει πάση θυσίᾳ να επιμένωμεν και να μὴν επιτραπῇ να περάσῃ η νέα θέσις των νέο-λύκων Erdogan-Τσαβούσογλου-Tatar. Εξήγησα, πιστεύω, ανωτέρω πλήρως και εις βάθος εις τι αποβλέπει η νέα τουρκική θέσις των δύο κρατῶν. Εάν επιτύχῃ αὐτό η Τουρκία, θα είναι η τελευταία πράξις του δράματός μας, άνευ ουδεμιᾶς πλέον ελπίδος οιασδήποτε δικαίας δι' ημᾶς λύσεως του προβλήματός μας, καθώς θα ανοίξῃ διάπλατα η οδός της πλήρους τουρκοποίησεως της Νήσου μας και ημῶν των ιδίων!

ΟΦΕΙΛΟΥΣΙ, πιστεύω, και τα Ηνωμένα Έθνη και ο Γεν. Γραμματεὺς των Αντόνιο Γκουτέρες από της πλευράς των τόσοι κατά τας προκαταρκτικὰς συναντήσεις της κας Λουτ όσον και κατά την σχεδιαζομένην επί θύρας συνάντησιν διά το κυπριακόν να εγκαταλείψωσι την συνήθη απαθή στάσιν των έναντι των τουρκικών παραλογισμών μεγαλομανίας και να επαναφέρωσι με μεγάλην αυστηρότητα και αναντίρρητον επιμονήν την Τουρκίαν εις την διεθνή τάξιν. Αυτό αναμένουσι οι σοβαροί άνθρωποι από ένα σοβαρόν Διεθνή Οργανισμόν!

πριακής διπλωματίας, η οποία κατώρθωσε να διέλθῃ τόσοι επιτυχώς διά μέσου των πολύ τρικυμιωδών και αβεβαίων δημιουργηθεισών Συμπληγάδων και να επιτύχῃ μίαν τοιαύτην δυνατότητα λύσεως, η οποία θα διετῇρει την ενότητα και οντότητα της Κύπρου. Δυστυχώς ο λαός, ο πάντοτε τελευταίος πληροφορούμενος και πάντοτε παρασυρόμενος, δεν αντελήφθη το επίτευγμα αὐτό της διπλωματίας μας, ήτις κατέστησε διεθνώς αποδεκτὴν την Διζωνικήν Δικαιοδικήν Ομοσπονδίαν, και έτσι απώλεσε μίαν εξαιρετικήν ιστορικήν ευκαιρίαν να εξασφαλίσῃ διά διεθνούς επισήμου και ιστορικής αναγνωρίσεως την ενότητα και οντότητα της χώρας του τω 2004.

ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΕΣ τα ανωτέρω πρέπει ταυτοχρόνως να διερωτηθώμεν και να προβληματισθώμεν, εάν με τας ασαφείς και αορίστους απαιτήσεις κάποιων διά λύσιν «δύο κρατών», μήπως δεν διευκολύνωμεν και εις την πραγματικότητα ωθούμεν ημεῖς οι ίδιοι τα πράγματα προς εφαρμογήν εις την Κύπρον της λύσεως των δύο κρατῶν, δηλ. της δημιουργίας εις πρώτον στάδιον δύο ανεξαρτήτων κρατῶν, άλλως της κατ'επίσημον τρόπον διχοτομήσεως (Taksim) της Νήσου μας; Διανοήθημεν ποτέ, ότι μήπως εδώ είναι που μας στήνονται αι τουρκικαὶ παγίδες και δεν τας αντιλαμβανόμεθα, αλλά ημεῖς οι ίδιοι

είναι κράτος αὐτοῦ του επιπέδου πολιτικῆς εντιμότητος!

ΤΟΥΣ συγκατοίκους μας, τους γνησίους και μετριοπαθείς **Τουρκοκυπρίους**, οίτινες έχουσι εις μέγα βαθμόν παρ' όλον τον εξισλαμισμόν των τας ίδιās καταβολάς και πεποιθήσεις με ημᾶς, (πλην των εχόντων μυρολογικά χαρακτηριστικά), δυνάμεθα να θεωρώμεν αξιοπίστους εις τα λεγόμενα και τας δεσμεύσεις των, διότι και αυτοί πο- νούσιν, ως ημεῖς, τον τόπον των και την ανεξαρτησίαν των. Αλλά δυστυχώς όμως αυτοί οι μετριοπαθείς Τουρκοκυπριοι από τας τελευταίας εκλογάς των και εντεύθεν δεν διευθύνουσι πλέον τα πράγματα εις Κύπρον, αλλά είναι πλέον ολοφάνερα η Τουρκία, ήτις ελέγχει και διευθύνει τα της Κύπρου, διά των **πειθηνίων εδῶ οργάνων της**, δηλ. των εκ Τουρκίας εποίκων, οι οποίοι δυστυχώς υπερεκέρασαν και υπερεφαλλάγησαν τους γηγενείς Τουρκοκυπρίους. Οι έποικοι, ως όλοι καλώς γνωρίζομεν, είναι τώρα δυστυχώς πολύ περισσότεροι των γνησίων Τουρκοκυπρίων και είναι αυτοί οι οποίοι εκλέγουσι τώρα τους ηγέτας των εις Κύπρον.

ΟΣΟΝ αφορά τώρα την Τουρκίαν, αὐτή απέδειξε και αποδεικνύει καθημερινώς ότι δεν αποτελεί δείγμα των εμπνεομένων υπό του δυτικού πολιτισμοῦ κρατῶν, αφού οι Τούρκοι δεν σέβονται τίποτε, ούτε τας δεσμεύσεις

μας δημιουργεί η Τουρκία εις την νεκράν ζώνην κατά διαστήματα, τώρα θα γίνωται πολύ εντόνως και επί καθημερινῆς βάσεως, πιθανόν και με ανταλλαγήν πραγματικῶν πυρῶν... Δεν γνωρίζομεν οι Κύπριοι, ότι η Τουρκία δεν σέβεται ούτε συμφωνίας ούτε συνθήκας; Η χώρα αὐτή δεν αναγνωρίζει την Συνθήκην της Λωζάνης. Ούτε και τας άλλας συνθήκας που υπέγραψε και ευρίσκει αίφνης ότι δεν της συμφέρουσι. Δεν αναγνωρίζει το συμφωνηθέν καθεστῶς υπό της χώρας της διά την τουρκικήν μειονότητα εις την Θράκην. Δεν αναγνωρίζει τα διεθνώς αναγνωρισμένα 12 μίλια αἰγιαλίτιδος ζώνης των γειτόνων της (Ελλάδος και Κύπρου), δεν αναγνωρίζει τας ΑΟΖ, δεν αναγνωρίζει τα διεθνή ψηφίσματα των Ηνωμένων Εθνών περί Αμμοχώστου, δεν αναγνωρίζει τα σύνορα της με την Συρίαν και το Ιράκ. Εισέβαλε τεχνητῶς εις την Λιβύην και το Ναγκόρνο Καραμπάχ θέτοιασ ταῦτα υπό τον έλεγχόν της. Και αὐτό το πανίσχυρον ΝΑΤΟ το επρόδωσε με τους S-400, παρ' όλον ότι ήτο ισχυρόν μέλος του. Ως γάγγραινα και έκζεμα απλώνει τους μολυσμένους πλοκάμους της προς όλας τας γειτονικάς προς αὐτήν κατευθύνσεις. Θα είναι μεγίστη αφέλεια και πλάνη εκ μέρους μας να πιστεύωμεν, ότι αὐτή θα σεβασθῇ τα «σύνορα» του μικροκόσμου των δύο κρατιδίων εις την Κύπρον! Και διαπιστώθῃ ακόμη προσφάτως μίαν φοράν, ότι όταν αὐτή τόσοι αναιδῶς διαπράττει τας ανόμους